

Piski Ewangelik

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Augsburskiej

w Pieszku

KWIECIEŃ

Nr 4/2011

Hasło miesiąca:

„Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie”.

Ew. Mateusza 26,41

Hasło roku:

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”.

Rzym. 12,21

Kwiecień 2011

„Czuwajcie i módlcie się abyście nie popadli w pokuszenie”.

Ew. Mt. 26,41

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie, drodzy czytelnicy. Już połowa czasu pasyjnego poza nami. Wierc pozwólcie na małe podsumowanie. Na ile wykorzystaliśmy ten czas? Czy tegoroczna pasja stała się dla nas wyjątkowym przeżyciem spotkania się na drodze na wzgórze Golgoty z Jezusem Chrystusem?

Wędrowanie z Chrystusem w tegorocznej pasji chce nas wiele nauczyć. Przede wszystkim zechcemy się uczyć wytrwałości. Nie raz droga naszego życia nas tak zaskakuje, i jest tak niespodziewana, że poddajemy się, bądź wycofujemy się. Droga z Chrystusem, za Chrystusem wymaga wytrwałości w walce z grzechem wkradającym się w naszą codzienność. To walka z moim egoizmem, bałwochwalstwem ale też, a może przede wszystkim z brakiem czasu dla Chrystusa.

Wędrowanie z Jezusem to okazywanie miłości. Tej codziennej skierowanej do drugiego człowieka, odpowiadającej na prośbę, dbającej o samotnego, cierpiącego człowieka. Przede wszystkim zaś miłości do Boga, który tak bardzo nas ukochał stając się człowiekiem i wybawiając nas z wiecznego potępienia. Droga na Golgotę to przeżywanie i wspomnianie cierpienia Chrystusa, Jego męki z miłości do nas. Tu konieczna jest świadomość mojej grzeszności, która rzuca mojego Zbawiciela na krzyż aby dla mnie i za mnie umarł i zmartwychwstał. On staje się tym, za którym chcę podążać bo wiem, że jeśli za nim pójdę to zmartwychpowstanę i zamieszkać w domu Ojca gdzie Chrystus sżykuje mi mieszkanie.

W końcu droga na Golgotę to zanoszenie moich codziennych kamieni, codziennych słabości aby tam pod krzyże je złożyć i mając przed oczami ukrzyżowanego Zbawiciela rozpocząć nowe, lepsze życie.

Do tego właśnie zachęca nas czas pasyjny abyśmy odmienili drogę życia, aby rozpocząć nowe wędrowanie w kierunku nawrócenia, spotkania Jezusa Chrystusa.

Niechaj sam Bóg nam dopomaga w odnawianiu życia. Niechaj błogosławi pasyjnemu wędrowaniu ku nowemu przeżyciu pasji, ku nowemu życiu. Amen.

ks. Marcin Pysz

Z ŻYCIA PARAFII-MARZEC

Śniadanie Pasyjne 2011

W Hotelu Gołębiewski w Mikołajkach odbyło się coroczne śniadanie pasyjne.

Już po raz trzeci spotkaliśmy się w tym mieście. Przybyliśmy z różnych zakątków naszej diecezji, ale i nie tylko bo i byli też goście z Torunia oraz z tak odległej Wisły-Malinki.

Tematem tegorocznego spotkania było życie i pozycja Boga w nim, którą to rzecz przybliżył nam ks. Leszek Czyż (Wisła-Malinka). Przez cały czas towarzyszyła nam wystawa rękodzieła wystawiona przez ŚDS- Mikołajki, która nawiązywała do tematu zbliżających się świąt Wielkiej Nocy.

Niezapomnianych wrażeń dostarczył na zespół „CZEŚĆ” (Wisła-Malinka), który znakomicie wpasowywał się w klimat tego spotkania, tak samo jak i prezentacje multimedialne, które nadały charakter temu wydarzeniu.

Moim zdaniem takie spotkania są potrzebne choćby, dlatego, aby w natłoku świąt nie zapomnieć o tym, że jest coś więcej, niż to czy będzie Wielkanocna promocja w sklepach czy też jej nie będzie.

Michał Dudziński

Pasyjne Czytanie Słowa Bożego

Serdecznie zapraszamy do wspólnej akcji czytania Bożego Słowa! Tu można znaleźć wskazane teksty Biblijne na dany tydzień czasu Pasyjnego.

Chcemy zaprosić was do wspólnego czytania fragmentów Biblii, aby lepiej przeżyć przygotowanie do pasji Jezusa Chrystusa.

Chodźmy razem na wspólną wędrówkę z Jezusem, aż pod krzyż Golgoty.

Przeżyjmy z sensem Czas Pasyjny, a nie tylko wg naszych ludzkich, często pustych i nie mających nic wspólnego z Bożym Słowem tradycji i zwyczajów.

03 kwietnia 2011 - 4 Niedziela Pasyjna: *Raduję się z Jeruzalemem...* Iz 66,10

- Ewangelia wg Jana 18,1-12

10 kwietnia 2011 - 5 Niedziela Pasyjna: *Bądź sędzią moim, Boże...* Ps 43,1

- Ewangelia wg Jana 18,13-14 i 19-24

17 kwietnia 2011 - 6 Niedziela Pasyjna - Niedziela Palmowa

- Ewangelia wg Jana 17,1-8

18 kwietnia 2011 - Wielki Poniedziałek

- Księga Proroka Izajasza 50,5-10

19 kwietnia 2011 - Wielki Wtorek

- List do Hebrajczyków 9,16-28

20 kwietnia 2011 - Wielka Środa

- List do Hebrajczyków 4,15 - 5,9

21 kwietnia 2011 - Wielki Czwartek

- Ewangelia wg Jana 13,1-15

22 kwietnia 2011 - Wielki Piątek

- Ewangelia wg Jana 19,16-30

23 kwietnia 2011 - Wielka Sobota

- Ewangelia wg Mateusza 27,57-66

Mamy nadzieję, że dzięki powyższym tekstom mogliście lepiej przeżyć Czas Pasyjny. Często we współczesnym świecie brak nam czasu i sił aby jeszcze

znaleźć moment na Boże Słowo. Niechaj jednak zagości w naszych domach i naszej codzienności Jezus Chrystus. Dzięki Jego miłości i Jego pomocy pokonamy wszelkie przeciwności.

Wiele Bożego błogosławieństwa życzymy na Czas Pasyjny oraz Święta Zmartwychwstania Pańskiego!!!

Rada Parafialna, Mateusz Chmiel oraz ks. Marcin Pysz

Zapraszamy również na nabożeństwa pasyjne niedzielne i tygodniowe oraz w Święta Zmartwychwstania Pańskiego...

„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”.

Ew.Mat.6,11

Piekarnia w Piszcu we współpracy z Diakonią Polską przekazuje codziennie Parafii Ewangelickiej w Piszcu jednodniowy chleb tzw. „zwroty”, które nie zostały sprzedane w ciągu doby w sklepach. Chleb trafia do najuboższych rodzin w Gminie Pisz.

Lista rodzin, którym przysługuje pieczywo powstała za porozumieniem MOPS-u i Parafii. Chleb jest wydawany we wtorek i piątek od godz. 8:00-12:00.

Osoby, które chciałyby odbierać pieczywo, a nie widnieją na liście, proszone są o kontakt z Parafią.

Każdy może przekazać na Diakonię Piską!!!

Prosimy o przekazywanie 1% na rzecz Diakonii Piskiej !!! Emeryto i Rencisto przyjdź do nas, a my pomożemy Ci przekazać 1% na Diakonię Piską!!!

Wpisz na deklaracji PIT nr KRS 0000260697

Prosimy aby dopisać cel szczegółowy: **Diakonia Piska lub Stacja Diakonijna w Piszcu - te dopiski są aktualne!!!!**

Bardzo prosimy o wsparcie, potrzebujemy Twojej pomocy! 1% a tak wiele może uczynić dobrego!!

Drogi Emerycie i Rencisto jeśli już otrzymałeś PIT-40 z ZUS to przyjdź do nas, a my pomożemy Ci przekazać 1% od podatku na rzecz Diakonii Piskiej. Za Ciebie nasz pracownik wypełni potrzebny druk i złożymy go w Urzędzie Skarbowym przez internet. Nie musisz stać w kolejce ani iść do Urzędu Skarbowego!!! - wszystko załatwimy za Ciebie, a Ty pomożesz Diakonii Piskiej. Z góry dziękujemy!!!

WAŻNE!!! - przynieś proszę ze sobą PIT-40 za 2009 i 2010 rok!!! - dzięki temu będziemy mogli wypełnić wersję elektroniczną deklaracji.

Splonął budynek. Trzy rodziny bez dachu nad głową

21 lutego doszło do pożaru budynku, w którym mieszkały trzy ewangelickie rodziny w miejscowości Zawada, gm. Mrągowo. Dzięki sprawnej akcji ewakuacyjnej nikt nie ucierpiał ale rodziny straciły swój dobytek. Na razie mieszkają u swoich bliskich, niemniej jest to rozwiązanie tymczasowe.

Stąd apel i prośba Diakonii Mazurskiej, w której udział bierze Parafia Ewangelicka w Piszcu, o składanie ofiar na pogorzalców celem odbudowy budynku. Zbiórka będzie prowadzona do końca lipca na specjalną, utworzoną w tym celu listę. Lista dostępna jest w kancelarii parafialnej. Wpłacać można również po nabożeństwie w poszczególnych filiałach Parafii.

Ogłoszenia Parafialne

poniedziałek godz. 10:00 - Modlitwa ŚDS

wtorek godz. 17:00 - Spotkanie Młodzieży

środa godz. 18:00 - Spotkanie dla zainteresowanych protestantyzmem

czwartek godz. 17:00 – Tygodniowe nabożeństwa pasyjne (patrz plan nabożeństw)

Zapowiedzi wydarzeń

W dniach od **18-20.04.2011** tj. poniedziałek- środa o godz. 17.00 w Parafii odbywać się będą rekolekcje pasyjne. Serdecznie wszystkich zapraszamy.

W niedzielę 5 czerwca 2011r. o godzinie 10:00 w Wejsunach będzie miało miejsce **Święto Parafialne**, na które wszystkich serdecznie zapraszamy.

Plan nabożeństw kwiecień 2011r.

		Wejsuny	Pisz	Biała	Elk
3.04.	4 Niedziela Pasyjna - Laetare	9:00	11:00	9:00	11:00
7.04.	Tygodniowe Nabożeństwo Pasyjne	17:00			
10.04.	5 Niedziela Pasyjna- Judica	9:00	11:00	9:00K	11:00K
14.04.	Tygodniowe Nabożeństwo Pasyjne		17:00		
17.04.	6. Niedziela Pasyjna - Niedziela Palmowa	9:00K	11:00K	9:00	11:00
21.04.	Wielki Czwartek	15:00	17:00		
22.04.	Wielki Piątek	15:00K	17:00K	9:00K	11:00K

24.04.	1. Dzień Świąt Zmartwychwstania Pańskiego	9:00	11:00	9:00	11:00
25.04.	2. Dzień Świąt Zmartwychwstania Pańskiego	9:00	11:00		
1.05.	1. Niedziela po Wielkanocy	9:00K	11:00K		

Nasi Jubilaci w kwietniu

Grenda Adam 7.04.	Mielnicka Katarzyna 20.04.
Kwaśniewski Bernard 07.04.	Kowalczyk Monika 21.04.
Świdorski Marcin 09.04.	Kapteina Robert 24.04.
Sobolewska Ingrid 12.04.	Kadłubowski Marek 26.04.
Grenda Greta 14.04.	

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

KRAJ

Pożegnanie śp. ks. Erwina Jurczoka

W sobotę, 12 marca 2011 roku w Rynie odbył się pogrzeb śp. księdza Erwina Jurczoka, byłego proboszcza Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Rynie, który zmarł 8 marca 2011 r. w wieku 72 lat.

Na nabożeństwie żałobnym w kaplicy ryńskiej zgromadzili się wraz z rodziną zmarłego parafianie z Rynu, księża z Diecezji Mazurskiej, delegacja parafii z Sycowa i Międzyborza. Władze naczelne Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego reprezentował ks. bp senior Janusz Jagucki.

Bądźmy solidarni z chorymi

Po raz piętnasty rozpoczęło się zbieranie do skarbonek diakonijnych

Od 13 marca, w I Niedzielę pasyjną, rozpoczęła się akcja ekumeniczna *Skarbonka diakonijna 2011*, którą od sześciu lat prowadzi wspólnie Caritas Polska, Eleos Kościoła Prawosławnego i Diakonią Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. Przez 15 lat była to akcja prowadzona tylko w ramach naszego Kościoła.

Celem tej akcji jest uwrażliwianie na potrzeby grup społecznych, które często bywają spychane na margines społecznego życia: są to osoby starsze lub z niepełnosprawnością, dzieci, młodzież a także całe rodziny w trudnej sytuacji życiowej.

W tym roku chcemy być „Solidarni z chorymi” – tak brzmi hasło tegorocznej Skarbonki diakonijnej. Osoby chore przez sam stan choroby, krótkotrwałej bądź chronicznej, bywają wykluczone z życia zawodowego, często także rodzinnego. Szczególnie trudne może być to dla osób starszych, które mogą odczuwać chorobę jako fakt całkowicie odcinający je od życia codziennego. Bardzo często zdarza się, że osoby starsze w swej chorobie są pozostawione same sobie, nie mając nikogo, kto mógłby im na tym etapie pomóc.

W tym roku Diakonia Polska rozprowadziła 13 tysięcy skarbonek, które trafiły do wszystkich parafii ewangelickich w całej Polsce. Zebrane środki finansowe będą przeznaczone m.in. na zakup leków, dofinansowanie rehabilitacji i innych usług opiekuńczych.

Akcja trwa do Niedzieli Palmowej.

Apel o pomoc dla Japonii

*„Nie wzbraniaj się czynić dobrze potrzebującemu, jeżeli to leży w Twojej mocy”
Przypowieści Salomona 3,27*

Fragmenty listu

Poruszeni losem ludzi dotkniętych skutkami trzęsienia ziemi oraz tsunami, które tak tragicznie dotknęły w ostatnim tygodniu mieszkańców północnej-wschodniej Japonii, chcemy jako Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, włączyć się także w ogólnopolską oraz światową akcję niesienia pomocy osobom poszkodowanym.

Z pilnym apelem o złagodzenie skutków trzęsienia ziemi i tsunami w Japonii zwrócili się do kierownictwa naszego Kościoła przedstawiciele Ewangelicko-Luterańskiego Kościoła Japonii: jego prezydent, ks. Sumiyuki Watanabe i ks. Isamu Aota, koordynator Biura Udzielania Środków Pomocowych.

Kościół Ewangelicko-Luterański Japonii powołał 14 marca Biuro Udzielania Środków Pomocowych, a także wezwał do wsparcia - w każdy możliwy sposób. Nasze siostry i braci z Japonii proszą nas o modlitwę i wsparcie tej misji z wszystkich możliwych stron - przez grupy, jednostki, parafie, synody i powiązane z nimi instytucje.

Każdy przekazany przez nas, chociaż najmniejszy dar, jest świadectwem naszej solidarności i miłości bliźniego przekraczającej wszelkie bariery, kulturowe i geograficzne.

Ofiary pieniężne, prosimy wpłacać bezpośrednio na konto Diakonii Kościoła z dopiskiem „Pomoc dla Japonii”.

**Diakonia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP 00-246 Warszawa, ul.
Miodowa 21**

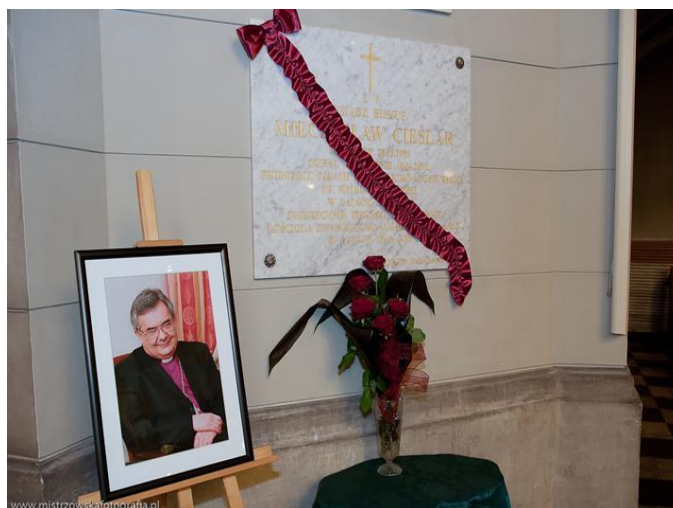
**Bank PEAKO S.A. I O/Warszawa Konto nr: 78 1240 1037 1111 0000 0693
1384**

„Pomoc dla Japonii”

Odsłonięcie tablicy upamiętniającej śp. ks. bpa Mieczysława Cieślara

W niedzielę, 27 marca w przeddzień rocznicy urodzin i na trzy tygodnie przed pierwszą rocznicą tragicznej śmierci ks. bpa Mieczysława Cieślara zebraliśmy się na nabożeństwie, by dziękować Bogu za Jego życie i służbę oraz by odsłonić tablicę upamiętniającą naszego Duszpasterza.

Zebranych przywitał proboszcz łódzkiej parafii ks. Michał Makula, dziękując wszystkim za przyjęcie zaproszenia na tą ważną dla łódzkich ewangelików uroczystość. Po kazaniu, które wygłosił ks. bp Jerzy Samiec, została odsłonięta tablica pamiątkowa. Odsłonięcie tablicy było poprzedzone odczytaniem fragmentów Pisma Świętego i modlitwą prowadzoną przez ks. bpa Jana Cieślara i ks. Michała Makulę. Po uroczystym nabożeństwie uczestnicy udali się na cmentarz przy ul. Ogrodowej, gdzie nad grobem ks. bpa Mieczysława Cieślara uroczystość została zakończona modlitwą, której przewodniczył ks. bp Jerzy Samiec. Następnie zostały złożone kwiaty przez poszczególne delegacje.

Jubileusz 500-lecia Reformacji przybiera kolejne barwy

W środę, 30 marca, parafię ewangelicką w Szczyrku-Salmopolu odwiedził Adam Małysz. Przyjechał zobaczyć brzozy, które w ubiegłym roku posadził w przykościelnym ogrodzie wraz ze swoim trenerem - Hannu Lepistoe.

Adam Małysz zawitał w Szczyrku z jeszcze innego powodu. Został zachęcony do włączenia się w akcję 500 budek dla ptaków na 500-lecie Reformacji. Sportowiec jest miłośnikiem przyrody i teraz, po zakończeniu kariery, ma więcej czasu, by się o nią zatroszczyć.

Małysz otrzymał od ks. Jana Byrta dwie budki, które wkrótce zawisną w jego ogrodzie w Wiśle. - Mam nadzieję, że jakieś ptaszki znajdą w nich swoje miejsca lęgowe - mówił sportowiec.

Ks. Byrt powiedział, że Adam Małysz ma wielkie serce dla każdego projektu związanego z Ewangelią i ochroną przyrody. Jesteśmy dumni i wdzięczni za takiego współwyznawcę.

Byłem przechodniem - postylla śp. ks. gen. Adama Pilcha

W poniedziałek, 4 kwietnia br. o godz. 19.30 w Klubie Księgarza przy Rynku Starego Miasta 22/24 w Warszawie, na kilka dni przed rocznicą katastrofy smoleńskiej, odbędzie się wieczór promocyjny wyboru kazań śp. ks. gen. Adama Pilcha.

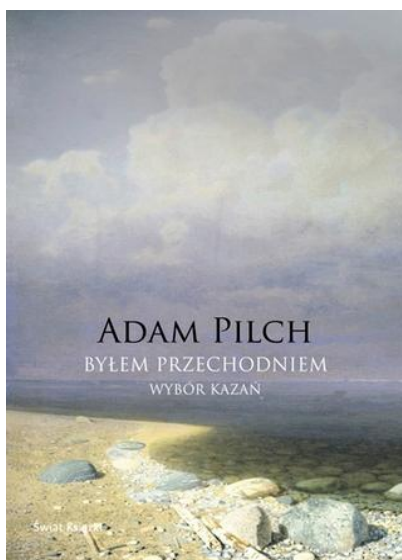
Postylla nosi tytuł „Byłem przechodniem” i została wydana przez „Świat Książki” z inicjatywy wdowy po ks. Pilchu – Kornelii Pilch. Zamieszczono w niej około 90 kazań wygłoszonych w latach 1993-2010. W wieczorze promocyjnym udział wezmą Jerzy Pilch, Wojciech Malajkat i Emma Pilch z Chórem Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Wniebowstąpienia Pańskiego.

Ksiądz pułkownik Adam Pilch zginął 10 kwietnia 2010 roku w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. Uczestniczył służbowo w delegacji państwowej, pełniąc obowiązki Ewangelickiego Biskupa Wojskowego. Od 15 lat był proboszczem Ewangelicko-Augsburskiej Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego w

Warszawie. Współorganizował warszawskie nabożeństwa ekumeniczne. Był członkiem Kapituły Orderu Uśmiechu.

Pośmiertnie został awansowany do stopnia generała brygady przez prezydenta Bronisława Komorowskiego.

Wybór kazań będzie można zamawiać w sklepie internetowym wydawnictwa „Świat Książki” lub za pośrednictwem Towarzystwa Biblijnego w Polsce oraz **bezpośrednio w Parafii w cenie 35zł.**

Historia Mazur – kilka myśli Dziadka Władka

Mazurskie cmentarze

Cmentarze mazurskie są wyjątkowe i mają niepowtarzalny klimat, niespotykane w innych regionach Polski.

Te niewielkie pochówki położone w niezwykle malowniczym krajobrazie, pochodzą z XIX i początku XX wieku. W samym tylko Mazurskim Parku Krajobrazowym wynoszącym ponad 50 tys. hektarów, jest ich 111. jest to duża liczba biorąc pod uwagę, że 30% tego parku stanowią jeziora.

Powodem tak liczego występowania niewielkich cmentarzy w krajobrazie Mazur jest kilka. Przede wszystkim prawo kanoniczne nie nakazuje ewangelikom chowania zmarłych w poświęconej ziemi. Co więcej, ewangelicy sytuowali groby swoich bliskich w atrakcyjnych krajobrazowo miejscach, z których rozpościerał się widok na jeziora, czy miejsca gdzie nieboszczyk

niegdyś mieszkał. Lokalizacja miała szczególne znaczenie przy zakładaniu cmentarzy rodowych, które stawały się łącznikiem świata żywych ze światem zmarłych. Nawiązywało to również do idei cmentarza- parku.

Udając się z miejsca zamieszkania na grób bliskich przechodziło się przez nastrojowy fragment lasu, czy specjalnie wkomponowanego zadaszenia w charakterze parku.

Cmentarze miały nieformalny układ ścieżek i grobów, co symbolicznie ukazywało związek zmarłego z naturą. W większości położone w urozmaiconym krajobrazie np. tereny leśne, obrzeża lasów, pola, łąki, pagórki, skarpy przyjeziorne.

Na każdym cmentarzu widnieją charakterystyczne żeliwne krzyże, oparte na wzór krzyża łacińskiego, sięgające nawet dwóch metrów. Krzyż na mogile dzieci był rzecz jasna mniejszy.

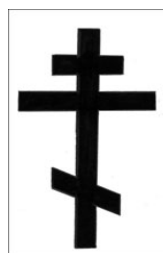
Cmentarz, na którym można spotkać największą ich liczbę bo ok. 30, we wszystkich wzorach, znajduje się koło Ukty. Krzyże te dla całych Mazur wykonywała huta w Wądołku, która istniała w latach 1856-1889r.

Najprostszym grobem na mazurskich cmentarzach jest ziemna mogiła opasana kamienną ramą. Obok krzyży, spotykane są nagrobkowe tablice stylizowane na pień dębowy z liśćmi.

Kolejne groby jakie spotykamy na terenie Mazur, są to groby starowierców (odłam prawosławia). Do dziś przetrwał cmentarz w wsi Onufryjewe. Wieś założona w 1830 roku przez Jakowlewa Smirnowa. Cmentarz dość dobrze utrzymany. Ostatni pochówek odbył się w 1985r. We wsi Onufryjewe znajduje się także cmentarz ewangelicki, ale zaniedbany i opuszczony, gdyż rdzenni mieszkańcy tej miejscowości, w większości odeszli z tych terenów.

Najstarszy nagrobek na cmentarzu starowierców pochodzi z 1939r. wykonany z cennego kamienia, na szczycie zwieńczony krzyżem, usytuowanym po stronie nóg zmarłego i w kierunku wschodnim.

Krzyż prawosławny jest przedstawiany od dawnych czasów jako krzyż o ośmiu końcach.

Na osi wertykalnej znajdują się trzy belki poprzeczne. Środkowa, duża jest dla rąk ukrzyżowanego Chrystusa. Górna oznacza tabliczkę z napisem W tradycji prawosławnej nogi Chrystusa przebite są nie jednym gwoździem, lecz dwoma, każda noga oddzielnie. Dolna belka jest pod nogi Ukrzyżowanego. Jeden jej koniec jest lekko podniesiony. Ten podniesiony koniec pokazuje na niebo, dokąd udał się dobry łotr, ukrzyżowany razem z Chrystusem, a drugi, opuszczony na piekło miejsce dla drugiego łotra, który nie wyraził skruchy.

Spojrzenie własne

W pierwszą rocznicę katastrofy smoleńskiej zamieszczam wywiad przeprowadzony z Pauliną Hławiczką, która współpracowała w Ewangelickim Duszpasterstwie Wojskowym z śp. ks. gen. bryg. Adamem Pilchem.

Jaki ten rok był dla Ciebie?

Rok 2010 był dla mnie kontynuacją 2009, w którym odszedł mój Ojciec.. Czas wyrwany z życia, czas uderzony w twarz, czas kontemplacji nad tym , co zdażyłam, i czas bólu nad tym, czego nie.. Życie ukochanych osób, które odchodzą, jest zawsze za krótkie.. Ludzie, moi ludzie, którzy odeszli w 2010 to także Ci, z którymi byłam mocno związana przyjaźnią i codziennością zawodową. Dzień 10 kwietnia zebrał okrutny plon, a bliski jemu lipiec także. Z biura Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego odeszła, jakby w biegu za ks. gen. bryg. Adamem Pilchem nasza współpracowniczka i Koleżanka - Barbara. To Ona właśnie wdrażała mnie w wojskowe realia, kiedy w maju 2007 roku podjęłam pracę w EDW. Także i w tym, minionym roku, dwa razy znalazłam się w szpitalu, byłam poddana operacji, podczas której pojawiły się nieoczekiwane komplikacje.

Żyję jednak nadzieją , że 2009 i 2010 były parą, a że nieszczęścia chodzą parami, to chcę wierzyć, że wraz z przywitaniem 2011 pożegnaliśmy nieszczęśliwców..

Czy okres buntu, złości i niedowierzania minął i możesz powiedzieć, że zaczyna się bądź już się zaczął okres akceptacji tych tragicznych wydarzeń?

Nie wydaje mi się , by kiedykolwiek mógł następować czas, który pozwoli akceptować tragedię.

Czym innym jest zżywanie się z bólem i umiejętność noszenia go i wykorzystywania do stawiania czoła codzienności, która nigdy nie wraca do dawnej normalności, tylko tworzy nowe przestrzenie..

Jak długo nosimy w sobie bunt, tak długo żyjemy. To nie tyczy się tylko utraty najbliższych, ale odnosi się do wielu płaszczyzn życiowych. Buntujemy się przeciw różnym zjawiskom: niesprawiedliwości, zgnuśnieniu, odrzuceniu, niezrozumieniu, interesowności, bezradności... przeciw tym, którzy mają w nosie nasze wartości i zaangażowanie, a także przeciw sobie, kiedy brakuje nam sił, bądź też kiedy odrzucamy cele i wartości na rzecz świętego spokoju..

Z drugiej strony jest we mnie wiele wdzięczności, że było mi dane znać dobrze tych, którzy odeszli; że była mi ofiarowana przyjaźń i troska, że bliskość i wielość przeżyć nabudowały we mnie tyle wspaniałych emocji i doświadczeń. Takich prezentów Losu nigdy się nie traci...

Co sądzisz o podziałach jakie mają miejsce wśród rodzin? Czy wierzysz, że one przestaną kiedyś dzielić?

Podziały są ludzkie. Ponad podziałami potrafimy istnieć czasem, i to tylko mentalnie i w ideach..

Dopóki człowiek nie jest pogodzony z tragedią, to nie jest pogodzony sam ze sobą. Jeśli nie jest pogodzony sam ze sobą, nie będzie pogodzony z otaczającym go światem i ludźmi..

Czy czekasz ze spokojem na raport w sprawie katastrofy, masz zaufanie do Rządu, MAK-u, strony rosyjskiej, nie czujesz się oszukiwana?

W ogóle nie czekam. To nikomu życia nie wróci.

W styczniu 2011 roku odeszłam z Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego. To powoduje, że jestem dalej od wszystkich spraw dotyczących tragedii. Niech tak pozostanie. A kwestia zaufania to bardzo trudny temat. Dobrze wiemy, że polityka rządzi się swoimi prawami, ale gorszy od tego jest zawsze szum i ubarwienia medialne, a to często mylimy z polityką.

Jak będziesz przeżywać pierwszą rocznicę?

Chciałabym wyjechać z Warszawy nawet na cały kwiecień. znam wiele osób, z którymi działałam w sztabach kryzysowych i oni mają także takie marzenia. Nie każdy może sobie na to pozwolić, niemniej zawsze mogę się udać do mojego schronienia - Domu Rodzinnego, do Ustronia .. na kilka dni ..

Moje żale, żałoby, cień i łzę noszę w sobie, taka jest kolej rzeczy. Jednak życie toczy się dalej. Tzn. że nadal jesteśmy do niego powołani. Mamy wiele do

zrobienia, wiele do zdziałania i wiele do osiągnięcia. Żyjmy nadzieją, podarujmy ją innym, wychowujmy do nadziei.

Kulinarny kącik Eli

Babka wielkanocna- wykwintna

Składniki: 50 dag mąki pszennej, 15 dag cukru, 15 dag masła, 15 żółtek, 3 białka, 2/3 szklanki mleka, 7 dag drożdży, 3 dag migdałów, 1/2 laski wanilii (lub cukier waniliowy), 5 dag rodzynek, kieliszek spirytusu, sól

Przygotowanie: Zagotować mleko (zostawić tylko 3 łyżki) i zaparzyć nim połowę mąki, dobrze rozetrzeć, aby nie było grudek, zostawić do wystygnięcia. Drożdże rozmieszać z mlekiem i wlać do zaparzonej mąki, wymieszać. Żółtka utrzeć z cukrem na puszystą masę. Gdy rozczyń podrośnie, dodać żółtka, rozpuszczone masło, resztę mąki i szczyptę soli. Migdały obrać ze skórki, drobno posiekać. Rodzynki umyć, sparzyć i osuszyć. Białka ubić na sztywną pianę. Ciasto wyrobić starannie. Pod koniec wyrabiania dodać migdały, rodzynki, spirytus, pianę i posiekaną wanilię. Formy do pieczenia wysmarować masłem, wysypać mąką, napęlić ciastem do 1/2 wysokości. Postawić w ciepłym miejscu do wyrośnięcia. Gdy formy będą prawie pełne, wstawić do piekarnika nagrzanego do 200°C i piec ok. 60 minut. **Smacznego**☺

Opowiadanie

Najpiękniejszy ze wszystkich darów

Każdego poranka bogaty i wszechpotężny król odbierał hołdy od swoich poddanych.

Pośród różnych poddanych zjawiających się codziennie na dworze, każdego dnia pojawiał się również pewien cichy żebrak. Przynosił on królowi jabłko.

Król, który przyzwyczajony był do otrzymywania wspaniałych darów, przyjmował dar z odrobiną ironii i pobłażania, a gdy tylko żebrak się odwracał, drwił sobie z niego, a wraz z nim cały dwór.

Jednak żebrak tym się nie zrażał. Powracał każdego dnia, by przekazać królewskim dłoniom dar. Król przyjmował go, a jabłko odkładał natychmiast do przygotowanego na tę okazję koszyka znajdującego się blisko tronu. Były w nim wszystkie jabłka cierpliwie i pokornie przekazywane przez żebraka. Kosz był już prawie pełen.

Pewnego dnia ulubiona królewska małpka wzięła jedno jabłko i ugryzła je, po czym plując nim, rzuciła pod nogi króla.

Monarcha oniemiał z wrażenia, gdy dostrzegł wewnątrz jabłka migoczącą perłę. Rozkazał natychmiast, aby otworzono wszystkie owoce z koszyka. W każdym z nich, znajdowała się taka sama perła. Zdumiony król kazał zaraz przywołać do siebie żebraka i zaczął go przepytować.

„Przynosiłem ci te dary, panie - odpowiedział żebrak - abyś mógł zrozumieć, że życie obdarza cię każdego dnia niezwykłym prezentem, którego ty nawet nie dostrzegasz i wyrzucasz do kosza”.

***Wszystko dlatego, że jesteś otoczony nadmierną ilością bogactw.
Najpiękniejszym ze wszystkich darów jest każdy rozpoczynający się dzień!***

Poezja

„Przed Krzyżem Twym klękam przejęty wdzięcznością,
że stał mi się kluczem do życia wiecznego
i z sercem rozgrzanym miłością
ufnie spoglądam na Niego.

Coś chciałbym uczynić, coś zrobić dla Ciebie,
lub rzec coś chociażby, by Ci podziękować,
lecz co? ...nie wiem... - przyjmij milczenie,
nie umiem wyrzec ni słowa.

Trwam zatem składając hołd Tobie w milczeniu
przed dziełem największym Twojego żywota,
przez które wszelkiemu stworzeniu
Sam nieba otwarłeś wrota.

Lecz jeden dylemat nurtuje mą głowę,
- choć pragnę zrozumieć, to jednak wciąż nie wiem -
Dlaczego stworzyłeś mnie słowem,
a zbawić chciałeś cierpieniem.

I w ciszy zupełnej, gdzieś z głębi od serca
dochodzi szept cichy: "Ja dziecko ci powiem.
Ma Miłość ze wszystkich największa
- Ona nie zmieści się w słowie".

Znani Ewangelicy

Mikołaj Rej

Mikołaj Rej z Nagłowic urodzony 4 lutego 1505 r. w Żurawinie pod Haliczem, zmarł ok. 4 września 1569 prawdopodobnie w Rejowcu. Poeta, prozaik, tłumacz. Był także politykiem oraz teologiem ewangelickim. Nigdy nie wyjeżdżał za granicę, z czego był dumny. Zdaniem wielu współczesnych historyków literatury Rej uważany jest za twórcę wciąż niepoznanego. Rzecznik reformacji w Polsce, wielokrotny poseł, właściciel wielu wsi. W swojej twórczości literackiej czerpał zarówno ze wzorców średniowiecznych, jak i humanistycznej literatury łacińskiej, opowiadając się po stronie reform przekształcających państwo w szlachecką Rzeczpospolitą.

W dzieciństwie i młodości uczęszczał do różnych szkół, ale niewiele się w nich nauczył, gdyż bardziej niż nauka pociągały go zabawy i wesołe towarzystwo. Dopiero jako młodzieniec na dworze Andrzeja Tęczyńskiego, zawstydzony własnym nieuctwem zaczął się doksztalać, przejmując humanistyczne zamiłowanie do nauki. Po opuszczeniu dworu Tęczyńskiego osiadł na wsi, ale brał aktywny udział w życiu publicznym.

Okolo 1541 roku Rej przeszedł na protestantyzm.

Mikołaja Reja nazwano „ojcem literatury polskiej”, ponieważ był pierwszym pisarzem, tworzącym wyłącznie po polsku. Pisał dzieła w pełni oryginalne, nie zaś przeróbki obcych tekstów, toteż w jego utworach znalazło odbicie współczesne życie narodu. On pierwszy dowiódł, że literatura może rozwijać się

w języku narodowym, przyczyniając się w ten sposób do zwycięstwa języka ojczystego nad panującą wówczas łaciną.

Mikołaj Rej był samoukiem, jego własne utwory, w których porusza aktualne wydarzenia polityczne, społeczne, religijne i obyczajowe, mają charakter dydaktyczny. Sprostwały aktualnym potrzebom społeczeństwa, dzięki czemu Rej stał się pisarzem popularnym i cenionym, ulubieńcem ostatnich Jagiellonów - Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta. „Krótka rozprawa między trzema osobami, Panem, Wójtem a Plebanem” wydana w 1543 roku, to jeden z najwybitniejszych utworów Reja.

Jest pierwszym w historii naszej literatury autorem, który wprowadził do dzieła literackiego mowę potoczną, przełamując w ten sposób sztywny schematyzm średniowieczny.

„Żywot człowieka poczciwego” to pierwsza część obszernego dzieła, wydanego w 1568 roku, a więc na rok przed śmiercią autora. Kolejne dzieło to „Zwierciadło”, które jest próbą podsumowania wszelkich życiowych obserwacji i doświadczeń, próbą rozrachunku z dotychczasowym życiem, swoistym pożegnaniem ze światem, z którego trzeba odejść. Mimo tych refleksji daje się wyczytać w utworze pochwałę uroków życia i troskę o człowieka.

Twórczość Reja miała znaczenie przełomowe w dziejach literatury polskiej, była dowodem, że nie tylko łacina, ale również język polski nadaje się do wyrażenia różnorodnych uczuć i przeżyć. Humanistyczne wartości jego dorobku to radość człowieka, który potrafi cieszyć się życiem, potrafi w życiu czuć się szczęśliwym. Ta pogodna afirmacja świata i jego spraw pozwala nazwać Reja poetą-humanistą.

Jan Kochanowski

Jan Kochanowski urodził się w 1530 roku w Sycynie (koło Zwolenia), a zmarł 22 sierpnia 1584 w Lublinie. Pochodził ze szlacheckiej rodziny Kochanowskich herbu Korwin, był synem Piotra Kochanowskiego, sędziego ziemskiego sandomierskiego i Anny Białaczowskiej herbu Odrowąż.

Studia rozpoczął na Akademii Krakowskiej w 1544. W latach 1551-1552 studiował na uniwersytecie w Królewcu, skąd wyjechał do Włoch, do Padwy. Studia, podróże i kontakty z uczonymi i humanistami dały Kochanowskiemu wiedzę filologiczną, humanistyczną oraz ogładę i wprawę literacką. Pisał Kochanowski już we Włoszech drobne utwory po łacinie. W tamtym okresie powstała także Pieśń XXV: Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary.

W latach 1555-1556 Jan Kochanowski przebywał ponownie w Królewcu na dworze arcyksięcia Albrechta Hohenzollerna, by następnie w latach 1556-1559 odbyć dwie kolejne podróże do Włoch. Stamtąd drogą poprzez Francję i Niemcy wrócił już na stałe do Polski.

Jan Kochanowski osiedlił się w 1574 roku w odziedziczonym po ojcu majątku w Czarnolesie (Czarnym Lesie). W 1575 r. poślubił Dorotę Podlódowską, z którą miał sześć córek (trzy zmarły w dzieciństwie) oraz syna (urodził się już po nagłej śmierci Jana). Kochanowski pędził w Czarnolesie żywot ziemianina.

W tym okresie powstała „Odprawa posłów greckich”, a wkrótce po niej parafraza „Psałterz Dawidów” (1579), zaczerpnięta z Wulgaty. Największą pamięć zyskał dzięki Trenom, napisanym po śmierci ukochanej córki Urszulki Kochanowskiej w 1579. W trenach opisywał zmarłą córkę Urszulę jako dziecko idealne. Pisał, że śpiewała i układała krótkie wiersze.

Jan Kochanowski zmarł nagle w Lublinie 22 sierpnia 1584. Przyczyny śmierci nie są dokładnie znane. Wszystko wskazuje na to, że przyczyną śmierci poety był udar mózgu. Inne źródła podają, że poeta zmarł na zawał serca. Pochowany został w Zwoleniu, w pobliżu którego leży Czarnolas. Znajduje się tam nagrobek z jednym z dwóch zachowanych wizerunków poety.

Mikołaj Rej

Jan Kochanowski

ks. Marcin Pysz

Proboszcz - Administrator Parafii Ewangelicko - Ausgburskiej w Pisz
Ewangelicki Kapelan Straży Granicznej

Parafia Ewangelicko - Augsburska w Pisz

pl. Daszyńskiego 12A

12-200 Pisz

tel. 087 423 22 80

www.pisz.luteranie.pl

e-mail: pisz@luteranie.pl

e-mail: sds-pisz@luteranie.pl

Praktykant, Redaktor Naczelny:

mgr Mateusz Chmiel

Olsztyn, 1 kwietnia 2011 r.

Ksiądz Biskup Rudolf Bazanowski
Proboszcz Parafii Ewangelicko-
Augsburskiej w Olsztynie

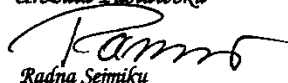
Szanowny Księżo Biskupie

Rozpoczął się Narodowy Spis Powszechny, zaplanowany w dniach od 1 kwietnia do 30 czerwca. Każdy mieszkaniec regionu będzie odpowiadał na wiele pytań, również określających tożsamość. Proszę więc Księdza Pastora o apel do parafian, żeby przy wypełnianiu ankiety zwrócili uwagę na swoje mazurskie lub warmińskie pochodzenia. Szczególnie w pytaniu 14b, które brzmi „Czy odczuwa Pan/i przynależność także do innej grupy etnicznej?”

Kościół Ewangelicki, skupiający głównie ludzi pochodzenia mazurskiego czy warmińskiego, ma do odegrania ważną rolę w pokazaniu naszej prawdziwej liczebności w regionie.

Nie możemy dopuścić do powtórki, z poprzedniego spisu, kiedy do narodowości mazurskiej oficjalnie przyznało się jedynie 25 mieszkańców województwa, do warmińskiej – nikt, gdy do amerykańskiej – 36. Bo jeśli dana grupa nie funkcjonuje w oficjalnych statystykach, nikt się z nią nie liczy, jakby wcale jej nie było. Od nas zależy, czy udowodnimy, że ludność mazurską nadal istnieje i stanowi fundament tożsamości regionu.

Liczę na wsparcie Księdza Pastora i skierowanie apelu do parafian. Ufam, że pokazanie rzeczywistej siły współczesnych Mazurów i Warmiaków będzie naszą wspólną sprawą.

Urszula Pastowska

Radna Sejmiku
Wicemarszałek Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Kancelaria Sejmiku

10-562 Olsztyn, ul. Emilii Plater 1; tel. 89 521 92 10, fax 89 521 92 09;
e-mail: ks@warmia.mazury.pl
Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001:2008 Nr 388/2006